

Imaórák

42.

Aki megvall engem az emberek előtt..

2024. február

Istenem, Te vagy a Szeretet. A Magad képére teremtettél engem, és meghívtál isteni szereteted életébe. Nincs más vágyam, csak az, hogy a Tied legyek. Értelmem Téged keres, akaratom Feléd siet, szívem Neked örül.

Atyám, köszönöm az életet és a szabadságot, s köszönöm, hogy odaadtad értem Egyszülött Fiadat. Jézusom, köszönöm a szeretet tanítását, s köszönöm, hogy odaadtad értem az életedet. Szentlélek Úristen, köszönöm az Élet leheletét, s köszönöm, hogy szívemet templomoddá tetted...

Hűségima

Ajánlás:

Hitünkről, Jézus melletti kiállásunkról többféle módon tehetünk tanúságot. Ez – Mesterünk parancsa szerint – feladatunk, kötelességünk is, ha keresztényként gondolunk magunkra. De hogyan tegyük? Szavainkon túl egész életünk a hiteles válasz Jézus kérésére.

„Hirdesd az evangéliumot, és ha szükséges, használj néha szavakat is!”
Assisi Szent Ferenc

Beköszöntő

Kedves Testvérek!

„Persze, nem veheti magára az ember az egész világ gyötrődését és fájalmát, de van közösségi érzés - illetve: kellett volna lenni -, van Biblia, van Becsület - mint ahogy van -, s hitvány közömbösségünkben s elvakult egoizmusunkban nem vettük észre, hogy a körülöttünk égő paloták tüzeiben egyszer csak a mi kis putrink is lángot vet.”

Fekete István Füveskönyvének gondolata sokszor jár eszemben mostanában... A fél világ ég, hitehagyott emberek, abnormalitást szajkózó és erőltető sátáni hatalmasságok, megvezetett, gondolkodásról leszoktatott tömegek, agresszió – és mindebből fakadó keresztényüldözés. És a házunk táján is megosztottság... Hová halad a világ?

Nekünk keresztény értékrendünk és világszemléletünk az iránytű, Jézus nyomán ezt kell követnünk. De fel kell ismerni és meg kell vallanunk erőtlenségünket. Ha keresztény és magyar jövőt szeretnénk, akkor ebbe nem szabad beletörödnünk, mert már a mi „putrinkat” fenyegeti a tűz!

Az imaóra meghallgatható honlapunkon a Média/Imaórák menüben, ill. a Mária Rádió archívumában (Hangtár) az Imaórák között:

2024.01.19. - 23:20

2024. február

Kedves Testvérek!

László atya betegsége miatt ma újra csak Jézus ígérete szerinti jelenlétére gondolhatunk, hiszen kicsit többen vagyunk, mint ketten-hárman. Ő mindenhol ott van, ahol a nevében összejövünk, találkozunk. Ma is az Ő egyik figyelmeztetésével kapcsolatban elmélkedünk.

Az előző imaórákon – még ádventben – arról gondolkodtunk, vajon hogyan tudjuk megélni, értelmezni a karácsony igazi lényegét, jelentőségét. A megtestesülés titka, az Úr érkezésére való várakozásunk mennyire jelent meg mindennapi életvitelünkben? Vajon életünk vallomás volt-e Krisztus mellett: hitvallás, kiállás, állásfoglalás, vagy csak az ünnep hangulata volt fontos?

Ezt a gondolatot folytatjuk ma is, amikor hitünk komolyságáról gondolkodunk – méghozzá Mesterünk figyelmeztetése alapján: *Aki megvall engem az emberek előtt, az én is megvallom Mennyei Atyám előtt...*

Új polgári évet is kezdtünk, új elhatározásokkal, fogadalmakkal az év végi egyéni és a közösségben is végzett hálaadásunk után. Ezt az évet is Jézus nevében szeretnénk elkezdni, és majdan befejezni is.

Túrmezei Erzsébet: Az új füzet

Betelt a régi füzetem.
Ma este megnézegetem,
és holnap újat kezdhetek:
háromszázhatvanöt lapos,
ugyanilyen új füzetet.
Lemásolnám most szívesen
a régit, de nem tehetem.
Marad már, amilyen marad.
Ott a Mester kezével írt
sok „láttam” a leckék alatt.
Sorakozik nem egy lapon
félígvégzett feladatomban ...
a rendetlen, elégtelen ...
És ezt a régi füzetet
vizsgára vinni kell velem.
De holnap újat kezdhetek:
ugyanilyen új füzetet.
Tiszták, fehérék a lapok.

Nem szeretném elrontani.
Holnap már abba írhatok.
Talán ha jobban figyelek,
ha eztán korábban kelek,
frissebb leszek, igyekezem,
rendesebb lesz a feladat
és ügyesebb lesz a kezem.
Tollat fogok és leírom,
– ragyog a név a papíron – :
„Jézus nevében kezdem el.”
Tudom, hogy rest és rossz vagyok,
s úgy érzem, félni mégse kell.
Háromszázhatvanöt lapon
a leckét Vele írhatom.
Ő vezeti gyenge kezem.
„Jézus nevében kezdem el.”
Jézus nevében végezem.

Közös énekünkkel csatlakozzunk Túrmezei Erzsébet gondolatmenetéhez.

***Ó szép Jézus, ez új esztendőben, légy híveiddel,
Ó Mária, esedezzél érettünk, édes reményünk.
Hogy ez új esztendőben, minden ügyeinkben,
Lehessünk Jézus drága kedvében.***

***Ó szép Jézus, drága szent nevedért kelj föl népedért!
Ó Mária, tekints híveidre te szent Fiadért!
Hogy ez új esztendőben minden ügyeinkben
lehessünk Jézus drága kedvében!***

Az interneten találtam egy hosszabb, mai témánkhoz passzoló blog bejegyzést, összekötőként ebből idézek, többször is:

„Milyen a mi keresztény életünk? Látja-e rajtunk a világ, hogy mi Krisztuséi vagyunk? Vállaljuk-e az emberek előtt Krisztus igazságát? Létfontosságú kérdések ezek. A világ legnagyobb problémája ma az, hogy Jézus tanítványai félénkek és csendesek, a világ fiai pedig bátrak és hangosak. Ma bátran megvallja bárki az ország nyilvánossága előtt, hogy elhagyta házastársát és új társsal él együtt, de a keresztény emberek többsége még kisebb társaságban is fél felvállalni azt a véleményt, hogy ez Isten szemében házasságtörés. A bankrablóból ma médiaszínt csinálnak, de hogy a lopás kárhozathoz vezető halálos bűn, arról senki nem beszél. Mi, keresztények a bennünk élő Krisztust gyakran, mint egy véka alá rejtve, sötétségben tartjuk szívünk mélyén. Nem engedjük, hogy Krisztus világosságát meglássa rajtunk a világ. Pedig a vallás nem magánügy, nem azért van, hogy magunknak őrizgessük. A sötétségben lévő világnak óriási szüksége van Krisztus fényére...”

Azt gondolom – sajnos – nagyon is igazak ezek az állítások. Miközben folyamatosan csökken a keresztény hitüket vállaló, megvalló emberek száma, mi magunk sem tudjuk (vagy merjük???) hitelesen, meggyőzően, vonzóan megélni Krisztushoz tartozásunkat. Fontoljuk meg egy erdélyi ferences, Szilveszter atya buzdítását:

„Aki megvall engem az emberek előtt, azt én is megvallom mennyei Atyám előtt.” (Lk 12, 8 – 12)

Jézus arra buzdít bennünket, hogy következetesen éljük meg a belé vetett hitünket, mert örök életünk attól függ, hogy milyen magatartást tanúsítottunk iránta földi létünk idején. Ha megvalljuk őt az emberek előtt – mondja Jézus –, az elegendő lesz arra, hogy Ő is megvalljon bennünket Atyja előtt. Ha azonban megtagadjuk őt az emberek előtt, akkor Ő is meg fog minket tagadni az Atya előtt.

Jézus azért figyelmeztet a jutalomra vagy büntetésre, amely földi életünk után vár ránk, mert szeret minket. Ő tudja, amit az egyik egyházatya is mond, hogy a büntetéstől való félelem néha hatékonyabb egy szép ígéretnél. Ezért egyrészt táplálja bennünk a végtelen boldogság reményét, másrészt pedig, hogy megmentsen, felébreszti bennünk a félelmet a kárhozattól.

Földi életünk végén Jézus nem fog mást tenni, minthogy az Atya előtt megerősíti mindegyikünk választását, amit itt a földön meghoztunk, annak minden következményével együtt. Az utolsó ítéletre utalva ennek a döntésünknek az egész jelentőségét és komolyságát mutatja itt meg: az örök életünk forog ugyanis kockán.

Határozzuk el tehát, hogy egyszerűen és őszintén megvalljuk őt az emberek előtt! Lépünk túl minden hamis tiszteleten! Hagyjunk fel a középszerűséggel és a megalkuvással, a kétszínűséggel, mely megfosztja keresztény életünket a hitelességtől!

Jusson eszünkbe: a mi hivatásunk az, hogy tanúságot kell tennünk Krisztusról. Ő éppen rajtunk keresztül akar békét, igazságot és szeretetet hirdetni minden embernek. Tegyük róla tanúságot mindenütt: a családban, a munkahelyünkön, barátaink között, az iskolában vagy bármilyen élethelyzetben!

Elsősorban a magatartásunk tanúskodjon mellette: a becsületes életvitelünk, a tiszta szokásaink. Mutassuk meg, hogy nem ragaszkodunk mindenáron az anyagiakhoz, hogy részt veszünk mások örömeiben és szenvedéseiben! Különösen a kölcsönös szeretetünkkel és az egységünkkel tegyük tanúságot, hogy az a béke és az a tiszta öröm, amit Jézus azoknak ígért, akik egységben élnek, már itt a földön eláraszthasson minket, és átáradjon a többiekre is!

De az is előfordulhat, hogy félreértenek, hogy ellentmondanak, hogy kinevetnek; elutasításban, sőt üldözésben lehet részünk. Jézus erre is figyelmeztetett: „Ha engem üldöztek, titeket is üldözni fognak.” (Jn 15,20)
Ez csupán annyit jelent, hogy helyes úton járunk.

Tegyünk tanúságot továbbra is bátran, a megpróbáltatások közepette is, az életünk árán is! Mindent megér a ránk váró cél: a menny, ahol Jézus, akit szeretünk, örökre megvall bennünket az Atya előtt.

Ebben a sötét világban egy gyertyafény is tud tájékoztatást nyújtani. Ne tegyük véka alá sem hitünket, sem reményünket!

Szilveszter Barát / Erdély - ferences

Bátorítsuk magunkat és egymást, most egy közös énekkel.

**Refr.: Nézz, testvér, fel az Úr van itt, lángoljon a szívünk,
Közel van már üdvösségünk, jöjj el Jézusunk, jöjj el Jézusunk !**

***Keresem arcodat Uram, lehajoltál énhozzám,
Félelmek, bűnök téptek, de Te meggyógyítottál.*** **Refr.**

***Figyelme szeretőn kísér, meghallgatja az imám,
Gyötrelmeimben vigaszt nyújt, ezért áldja Őt a szám.*** **Refr.**

***Jöjjön, ki szomjas, és igyék, aki hisz, élni fog,
Szívének rejtett mélyéből az élő víz felbuzog.*** **Refr.**

Folytatom az előbb idézett blog bejegyzést:

„Ne arra gondoljunk, hogy holnaptól egy aluljáróban mikrofonnal a kezünkben kell már evangelizálnunk, bár nem kizárt, hogy Jézus erre is meghívott némelyeket. Sokkal inkább azt várja el Isten tőlünk, hogy azokban a szituációkban, melyben idáig hallgattunk, ahol nem volt bátorságunk megszólalni Krisztus igazságának védelmében, ahol szégyelltük Krisztust, ezután merjünk tanúságot tenni róla. Merjük elmondani, hogy minket a bűn sötétségéből mentett ki, és merjük kimondani, ha Isten igazságával valami ellenkezik, még akkor is, ha az egész világ másképp gondolja. Nem azért, hogy a másik embert ezzel elítéljük, hanem azért, hogy segítsünk neki a sötétségből a világosságra jutni. Azért, mert szeretjük, s az örök boldogságát kívánjuk. Mert ha ezt nem tesszük, akkor olyanok vagyunk, mint Nikodémus, aki csak éj sötét leple alatt, titokban merte felkeresni Jézust, a többi jeruzsálemi egyházi előljáró előtt ugyanis szégyellte felvállalni, hogy vonzódik Jézus Krisztus tanításához.

Sőt olyanok vagyunk, mint Péter, Jézus későbbi apostola, aki Nagycsütörtök éjjelén a főpap udvarán nem merete megvallani, hogy Jézushoz tartozik. Mi is ugyanígy tagadjuk meg az Urat, valahányszor nem állunk ki az ő igazsága mellett, mikor ezt megtehetnénk.

Talán félünk a kiközösítéstől, vagy attól hogy megvetnek minket az emberek?! A fő kérdés viszont az, hogy nekünk az emberek véleménye-e a fontosabb, vagy az, amire Jézus elhívott minket?"

Meg kell vallanunk, gyakran gyávák vagyunk, vagy lusták, vagy közömbösek. Nagy az ellenszél, önerőből nem is nagyon tudunk változtatni, de az Úr segítségét mindig kérhetjük.

Túrmezei Erzsébet: Imádság a korszellem ellen

Uram, ebben az okos korban
Ne engedd elbutulni néped,
Hogy az üres emberi szó
el ne némítsa szent igédet!

És ebben a jóllakott korban
Ne engedd meg, hogy éhen haljunk.
Táplálj mennyei eledellel,
Hogy pusztulásba ne zuhanjunk.

És ebben a jéghideg korban
Adj nekünk lángoló szívet,
Hogy szereteted melegét árassza,
Aki e földön a tied.

S Urunk, ebben a fáradt korban
adj új tettekre erőt nekünk,
és légy a mi erőnk Te magad,
ha lankadunk, ha elcsüggedünk!

Jézushoz tartozásunkat nemcsak ünnepek alkalmával, nemcsak vasárnaponként 1-1 órára kell megvallanunk, hanem mindig, minden szituációban, élethelyzetben.

Siklós József: Hétköznap - Jézussal

Nem híg romantikát,
nem múltó hangulatot,
nem szalmaláng-tüzet –
de azt kérem, Uram:
hűséggel, komolyan
járhassak mindig veled.

Hordoztad válladon,
vállaltad vasszögeit
s a töviskoronát.
S mert ott hullott a vér
énértem, bűnöséért:
követlek mindenén át.

Hétköznapokon át
és súlyos terhek alatt
lépteim úgy vezedsz:
legyen fénylő jelem,
hittel vállalt jelen,
utam, sorsom: a kereszt.

Húsvét titkát hiszem.
A véres, durva kereszt
tudom, nem vereség.
Ha itt időm letelt
s magába zár a föld:
fölöttem nyílik az ég.

Hétköznapokon át
és súlyos terhek alatt
bátran helytállni jó!
Örök életünk van,
így munkánk az Úrban
sosem hiábavaló.

Ehhez a helytálláshoz közös imánkkal kérjük a segítséget.

Krisztus Jézus! Veled lehetővé válik, hogy megismerjük Istent, csak engednünk kell, hogy átjárja életünket, amit már befogadtunk az evangéliumból, bármily kevés legyen is az. Ez a kevés éppen elég ahhoz, hogy napról napra előrébb jussunk, hisz Te nem „megérkezett embereknek” szeretnél minket. Krisztus, a Te szegényeid maradunk egész életünkben, emberek, akik a maguk egyszerűségében igyekszünk bizalmunkat a hit titkába vetni. Ámen.

Közös imánk gondolatát fejti ki John Henry Newman bíboros:

Uram, szükségem van Rád, hogy hálát tudjak adni.
Mert nem akarom, hogy csak az én szempontjaim alapján, amit jónak és hasznosnak ítélek meg, csak az alapján adjak hálát Neked. A Te erősséges szempontjaidra, az evangélium gyöngyszemeire is szükségem van, mert nélkülük alaptalan az életem, értelmetlenek a küzdelmeim.

Uram, szükségem van Rád, hogy áldva magasztaljam a pillanat töredékét, amikor elcsendesül bennem a lüktető és nyüzsgő jelen. Amikor jelenléted áldott hangján, megszólal bennem a Te Lelked, melyet a világ kezdetétől fogva nekem készítettél, melyet fogantatásom pillanatában örökké nekem adtál, hogy a soha, semmivel össze nem téveszthető hangom, amit nekem adtál, ezen a hangon szóljak hozzád, én igaz Atyám.

Uram, szükségem van Rád, hogy felfedezzem a jeleket, amiket elrejtettél és felfedtél. Amikor úgy éreztem egyedül vagyok, engedted, hogy lázasan keressem a szeretet mélységét, mely sohasem abban tündöklök, hogy teljességgel magához ölel, hanem mert éjt nappallá téve, fényében megkereshetem, ami elveszett, meglelhetem, mely kezemből, életemből észrevétlenül kigurult, valamikor mikor figyelmetlen voltam és erőtlén, gyöngé és esendő.

Uram, szükségem van megerősítő, lelkesítő szavaidra. A Te szavadra megtelik életem örömmel és derüvel. Eloszlik minden baljóslatú, kísértő hang. Nélküled életem sötétség és szomorúság, Velede halálom is kikelet és rügyfakadás. Jó tudnom, hogy sohasem voltam, lehetek nélküled, hisz kívüléd semmi sem lehet, mert minden Benned van.

Uram, Rád van szükségem, mikor a semmi egésznek tűnik, amikor a rész a teljesség áruhájában tetszeleg, amikor a hamis csupán csalafinta, és a gőg szinte gyermeki játék, amikor a tudatlanság bárgyú, a hatalom szelídnek tűnő, amikor a hóhér sír és az akasztott mosolyog, amikor a bűn templomaiban az ember csak számadat, statisztikai jel, amikor az elvágyakozóknak nincs tovább, és az elbotlókát dühösen ütlegetők szidalma az édig hatol, akkor is adj kapaszkodót az embernek, bizalmat a megtörteknek, erőt az erőtlennek, ételt és italt az éhezőnek és szomjúhozónak.

Uram, szükségem van Rád. Gyermekként nem ismertelek, kamaszként lángolt a szívem érted, fiatalként követésedre szegődtem és titokzatos titkok sáfárává felkentél. Utammá a Te utad vált, boldogságommá, hogy közeledben lehetek, örömmé, hogy helyet készítettél.

Uram, azt az utolsót országodban, engedd most szóval és ígérettel lefoglalnom. Engedj majd magadhoz és magamhoz, hogy önmagamhoz ne legyen szükségem Rád. De addig is, hadd mondjam ezerszer és ezerszer, hogy szükségem van Rád.

Szükségem van rád – John Henry Newman szavai

Folytatom a blog bejegyzést.

„Néha olyanok vagyunk, mint aki a tiszta ruhájára ráhúz egy szennyes felsőruhát, mert szégyelli a világ előtt, hogy ő tiszta, s nem akarja, hogy a világ észrevegye, hogy ő más. Valóban magunkra akarjuk húzni a világnak e rongyos és büdös gúnyáját? Nem akarjuk inkább megmutatni nekik, hogy lehet tisztán is élni? Ez nem azt jelenti, hogy mutogatunk rájuk, és undorral elfordulunk tőlük, hanem azt, hogy elmondjuk nekik, hogy Jézus Krisztus vérében megfürödve ők is olyan tiszták lehetnek, mint a hó. Mindezt ott és akkor kell megtennünk, ahol és amikor az Úr az alkalmat elkészíti számunkra, amikor erre a Szentlélek minket hív. De akkor bátran és nem meghátrálva! A világ ma sóvárogva várja az Isten fiainak eljövetelét. Sóvárogva várja, hogy megismerhesse az igazságot, s valaki megmutassa neki a helyes utat. Csendben maradó és Krisztust szégyellő tanítványok mellett mindez lehetetlen...”

Ahogy idéztem: A világ **ma** sóvárogva várja az Isten fiainak eljövetelét...
Tehát nem holnap, nem majd, hanem most, ma!

Túrmezei Erzsébet: Ma!

Holnap talán az ajkam néma.

Hogy ne maradjak

szerető szóval

senki adósa;

úgy szóljak még ma.

Holnap talán merev a lábam.

Segíts, Megváltóm,

hűséges szívvel

szüntelen veled

járni a mában.

Holnap talán karom se mozdul.

Ma szent örömmel

úgy tegye dolgát,

mint a Te szolgád

itt s a síron túl.

Holnap tán a szívem is hallgat.

De ma hirdesse

minden verése:

Áldom, Megváltóm,

mentő hatalmad.

A tegnapot befödte véred.

Tied a holnap.

Nekem csak máam van.

Segíts hűséggel

ebben a mában szolgálni néked!

Szent Ferencnek tulajdonítják a mondást: „Hirdesd az evangéliumot, és ha szükséges, használj szavakat is...” Tetteink, életvitelünk tehát többet elárul hitünkről, mint a szavaink. Pusztán azért is, mert gondolatainkat nem tudjuk annyi emberrel megosztani, mint ahányan látják életünket.

Széchenyi István imája

Uram! Világosíts fel egy kerub lángszellemével!
Engedd megkülönböztetnem a jó magvát a gonosz magvától!
Add tudtomra - mit tegyek,
Hogy egykor arról a tőkéről, amit rám bízál, elszámolhassak!
Segítsd bennem sikerre, ami jó,
Típod el csírájában, aminek rossz gyümölcse lehet!
Töltsd el szívemet tiszta szeretettel
Embertársaim iránt!
Engedd, hogy igaz lelki alázattal
Tekintsek mindenre a világon
És fogjak hozzá bármihez!
Ezen imám ne szóval legyen elmondva,
Hanem tetteimben szüntelenül égnek bocsátva!

A blog bejegyzés utolsó részletét olvasom.

„El kell döntenünk, hogy hozzá akarunk-e tartozni teljesen, vagy sem, s ha igen, akkor mellette kell járnunk életünk minden pillanatában, akkor is, mikor hitvallást kell tennünk róla. Csak ekkor szeretjük Őt igazán. Jézus feltámadása után háromszor kérdezte meg Pétertől, hogy szereti-e Őt, emlékeztetve őt arra, hogy háromszor tagadta meg a főpap udvarán. Ma tőlünk is megkérdezi Jézus: szeretsz-e engem? Nekünk nem kell Krisztus Egyházát legeltetnünk, mint Péternek, csupán minden körülmény közt hűségesnek kell lennünk ahhoz, akit szeretünk. Ez a Jézus iránti szeretet igazi próbája.”

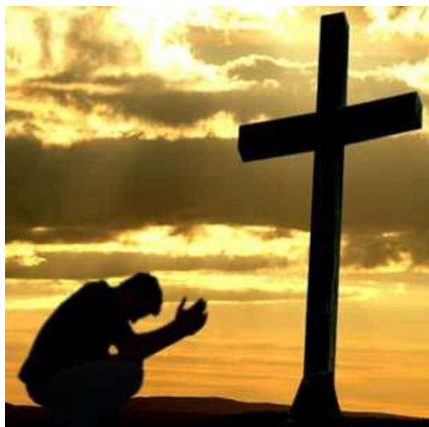
Aquinói Szt. Tamás szavaival tegyünk vallomást szándékunkról, célunkról, Krisztus iránti szeretetünkről:

**Uram, tégy ellentmondás nélkül engedelmessé,
a szív kisszerűsége nélkül lelki szegénnyé,
foltok nélkül tisztává,
zúgolódás nélkül türelmessé,
színlelés nélkül alázatossá,
szertelenségre való hajlam nélkül vidámmá,
kislelkűség nélkül szomorúvá,
fennhéjzás nélkül komollyá,
könnyelműség nélkül vonzóvá,
hamisság nélkül igazlelkűvé!**
**Add, hogy kevélység nélkül tegyem a jót,
önhittség nélkül meg tudjam inteni felebarátomat,
és épülésére szolgáljak szóval és jó példával,
a Te igazságodat szem előtt tartva. Ámen**

Egy fontos szempontot még meg kell említenünk:

Langyos kereszténységünk csak bátorítja a világban – hazánkban is – megtapasztalható keresztényüldözést. Gyávaságunk, közömbösségünk, toleranciánk a bűnös/káros folyamatokkal szemben csak olaj a tűzre. Ha nem merjük megvallani hitünket, ne csodálkozzunk, hogy az erőszakos tendenciák egyre nagyobb vehemenciával fognak támadni. Jézus figyelmeztetését ma még fokozottabban érdemes komolyan venni, nemcsak az Ő Atya előtti megvallása miatt, hanem kultúránk, hagyományaink, gyökereink, normalitásunk megőrzése miatt is!

Hogy ilyen alkalmakra – imaórákra, egyéb vallási programokra is eljárunk, jelezheti talán, hogy hitünket komolyan akarjuk venni, Jézussal, Jézusról elgondolkozunk, hozzá dicsőítéssel, kéréseinkkel, hálaikkal fordulunk. És meg akarjuk vallani Őt az emberek előtt, hogy Ő is megvallhasson majd a kellő pillanatban a mi közös Atyánk előtt! A befejező ima és énekünk is erősítse ezt az elszánásunkat!

Hála ima

Köszönöm, Uram, a végtelenbe nyíló hajnalokat,
melyek Hozzád és az emberekhez vezetnek.

Köszönöm a fényeket és a színeket, mert általuk Rád ismerek a világban.
Köszönöm az ízeket és az illatokat, a paprikás krumplit és a búzakenyeret.
Köszönöm, hogy nekünk ajándékoztad a földet, a virágokat és az állatokat,
ők a természet mosolya és szüntelen figyelme, elkísérnek magányos útjainkra.
Hála az emberekért, a szomorú arcú testvérekért, a jókedvűekért
és azokért is,

kik nem is tudják, hogy őket is szeretem. Hála mindenkiért!

Hála Fiadért, Elsőszülött Testvérünkért, Jézus Krisztusért,
aki elhozta és szívünkbe írta az örömet és a boldog nyugtalanságot,
aki azt akarja, hogy megosszuk másokkal is boldogságunkat
a szeretet közösségében!

Hála a hazáért, hála az egyházáért!

Köszönök, Istenem, mindent, ami Tőled jön, mert ez a minden:
az irgalom, a szeretet és az élet.

Köszönöm a tengert, a levegőt, a sírást, a gyötrődést, mely még jobban
Hozzád kapcsol,

köszönöm a ritmust és a dallamot, hogy táncolhatunk és énekelhetünk.
Hálát adok a jelekért és a hangokért, melyek irányítják hétköznapjainkat,
és hangodért, hogy válaszolsz és megvigasztalsz,
hála munkámért és küldetésemért, figyelmedért és végtelen türelmedért,
hogy vársz reám és örökké szeretsz.
Ámen.

Látod, újra este van, hozzád száll most halk szavam.

Mindenségnek Istene, Téged dicsér énekem.

Köszönöm ezt a napot, annyi szépet, jót hozott.

Köszönöm a napsütést, fényét szórta szerteszt.

Refr.: Kérlek, ó, jó Uram, add meg: fényeddé váljak, jeled lehessenek!

Kérlek, Szentlelked küldd el, Ő vezessen végig, végig egész életemen!

Szeretném, ha szeretnél, minden szavad érteném,

Életemben követném, s végül Hozzád érkeznék.

Refr.

*Uram, mindent köszönök, bánatot és örömet.
Legyen rajtam szent kezed, óvja, védje életem!*

*Látod, újra este van, hozzád száll most halk szavam.
Mindenségnek Istene, Téged dicsér énekem.*

Refr.

Nyugodalmas jó éjszakát, dicsértessék a Jézus Krisztus!

⁸Mondom nektek, hogy aki tanúságot tesz mellettem az emberek előtt, azt majd az Emberfia is magáénak vallja az Isten angyalai előtt. ⁹Aki azonban megtagad az emberek előtt, azt én is megtagadom Isten angyalai előtt. ¹⁰Aki az Emberfia ellen beszél, az bocsánatot nyer, aki azonban a Szentlelket káromolja, nem nyer bocsánatot. ¹¹Amikor majd a zsinagógákba vagy a hatóságok és hatalmasságok elé hurcolnak benneteket, ne gondolkozzatok rajta, hogyan védekezzetek, vagy mit mondjatok, ¹²mert a Szentlélek abban az órában majd megtanít rá benneteket, hogy mit kell mondanotok.”

Lk 12,8-12

Menjetek el tehát, tegyetek tanítvánná minden népet...

Urunk, Jézus! Te azért hívtad meg egykor tanítványaidat, hogy a Te tanúid legyenek. Tanúskodjanak arról, amit tanítottál és cselekedtél. Ők megismerték a Te életedet, Veled éltek, s látták találkozásaidat az emberekkel.

Te arra hívsz bennünket is, hogy megismerjünk Téged és tanításodat, és legyünk tanúid a világban. Tőled kapott küldetésünk mindenkihez szól, örömhíredből senki nem lehet kizárva, irgalmad mindenki felé kiárad. Taníts minket arra, hogy engedelmes szolgálóid legyünk, akik művedet alázattal folytatjuk annak érdekében, hogy Isten országa szüntelenül növekedjen.

Ámen.

Plébániai füzetek

Kiadó:

Esztergom-Városi Plébánia

Esztergom, Rudnay tér 9.

www.szentanna.extra.hu

T.: 06 33 312 291

A sorozat szerkesztője:

Nyitrai László

képviselőtestületi alelnök

Sokszorosítás:

Spori Print Vincze Nyomda